

Две послания от грузинския свещеник Зураб Арошвили по повод на “противостоенето” срещу икуменизма “отвътре” и неговите апологети.

ПОСЛАНИЕ ПЪРВО:

ДО АРХИМАНДРИТИТЕ РАФАИЛ (КАРЕЛИН) И ЛАЗАР (АБАШИДЗЕ)

*Свещениците му оскверняват светинята,
тъпчат закона (Св. Прор. Софония, 3:4)*

Странни времена! Вие не ни¹ считате дори за християни? Отказвате ни правото да бъдем в Църквата? Ала вашето тъй наречено църковно единство е невъобразима смесица: в него има и лъжесвидетелства срещу Истината и богомерзки деяния против нея. Може би вие сте синове на Авраама и принадлежите към Църквата по наследство, а ние сме самаряни и езичници? Кажете смело – от какво се срамувате? – че сте фарисеи и че поради родовата си принадлежност сте вътре в Църквата и че собствено вие сте самата Църква, независимо от делата си. Кажете гръмка пред Бога, че днес е невъзможно вече да бъдем християни, невъзможно е да се придържаме към свещеното Предание на Основателя на Църквата, което сме получили от Него чрез истинните Му ученици и апостоли, а не от лъжеапостоли — Преданието, което е и извор на благодатния църковен живот. Кажете, че на каквото и да учите народа, грешки не може да имате тъкмо и единствено защото сте били и винаги, по наследство, ще се зове “воинствуващата Църква”, или, както вие противно на цялото църковно съзнание твърдите — “грешащата Църква”. Смайваща хула срещу Църквата, която е стълб и крепило на Истината (1 Тим. 3:15)!

Защо мамите вярващите, като нарочно смесвате нравствените човешки съгрешения, произтичащи от немоцта на нашето (паднало) естество, със съзнателното или несъзнателното отстъпничество от Бога и измяната спрямо Бога? Чрез това вие твърдите, че богоомразните дела на отстъпниците уж по необходимост присъствуват във воинствуващата Църква². Вие преднамерено въвличате в заблуда вярващите, като приравнявате правилата на покаяната дисциплина със законите относно самата вяра, когато говорите, че изпълняването на закона (каноните) според буквата би довело до затварянето на всички наши храмове. Но нима сами не знаете, че не е имало и няма равенство между падението в плътски грях и отпадането в лъжеучение, каквото е всяка ерес? Та вие би следвало да знаете, че измяната и отклонението от св. Предание води след себе си отстраняване от Църквата и че не Църквата — както се изразявате вие — “грешни” или “се замърсява” от “съприкосновението си с тоя свят”, а съгрешаващият против Истината се оказва вън от Църквата.

Къде и от кого сред светите отци сте научили това? Защо лъжете народа? Защо в изопачен вид предавате учението за “воинствуващата Църква”? Кажете пред Бога, че преподавате

¹ Под “нас” авторът има предвид църковно-каноническите общности, отделили се от въвличените в икуменизма църковни йерархии въз основа на 15-то правило на Двукратния събор с цел запазването на чистотата на Православието и каноническото му единство във вярата и богослужебния живот, а не в административно-организационния му смисъл. — Бел. прев.

² Преди време шумно-известният дякон Андрей Кураев написа, в духа на богословския релативизъм и с лекотата на обигран журналист-полемист, дори апология на схващането, че за Църквата не е имало златен век (“В поисках золотого века”); подтекстът на подобен род писания е ясен: “не търсете ‘идеални обстоятелства’, приимирете се с положението – винаги е било така.” Да, грях винаги е имало, но никога църковните йерарси не са превръщали Църквата в слугиня на тоя свят, действаща по богопротивните “законо” на неговия княз (Иоан. 12:31; 14:30; 16:11). — Бел. прев.

на хората православно учение, когато твърдите, че йерарсите, които чрез синкретичното си единение с представители на разните религии са станали предатели на Божиите заповеди, ала независимо от това те все пак се наричат епископи и носители на спасителна благодат — и тая благодат чрез тях наистина свещенодействува за спасението на другите! Кажете пред Бога, че учението, което преподавате на всички, е именно “православно” — когато учите, че макар архиереите и да падат в отстъпление поради “съприкосновението с тоя свят”, това тяхно отстъпление в никакъв случай не засяга нито вас, нито когото и да е и че “всичко винаги е било така и тъй трябва да бъде”! Кажете, че именно това е учението на Църквата?

Твърдите, че “докато все още нашата Църква не е ‘узаконила’ нито един лъжлив догмат или лъжеучение, лъжеученията и изопаченията можем да разбираме като частни неправилни (богословски) мнения, с които сме длъжни да се борим”. Но искал ли е някой вашето мнение при подписването, през последните десетилетия, на редица документи, засягащи именно правослазната вяра, които се внедряваха и проповядваха в църквата с дело и със слово, тайно и явно? Та няма не е истина, че вашите йерарси ви държат не като пълноправни членове на Църквата, а като безправни крепостни селяни! Мигар любовта, която е единствената отлика на Христовите последователи според Неговата заповед, е силата, свързваща ви с вашите йерарси? Какви догмати още искате да бъдат изменени? Та нали всички догматически определения на Църквата се заличават и отхвърлят, когато икуменистите и още повече предстоятелите на (поместните) църкви влизат в религиозно общение с еретиците, езичниците и шаманите. Не някой си отделен догмат е изменен, а цялата православна и спасителна вяра се извращава и смисла в нещо безобразно и богомерзко в топилнята на синкретизма. И тези предатели са вашите първоиерарси! Тези, върху чиито антимиинси вие служите литургии и с чието благословение изобщо свещенодействувате! Вие напълно сте забравили житията на светите мъченици и изповедници! За какво са умирали те? Затуй, че не са встъпвали в религиозно общение с друговерците!!! Навярно и вие благодарите на Бога като фарисея от притчата, че не сте грешни и не сте такива, като вашите грешни отстъпници и епископи-митари? Нали тъкмо така ги наричате помежду си. Но вие забравяте, че именно те са вашите епископи и само в единение с тях вие представлявате църквата, и че те се наричат епископи (т.е. пазители) на вашата вяра.

Защо се боите открито да им кажете в лицето това, че те са грешници, а вие сте праведни? Според вашите наставления излиза, че докато сме заедно с тях на литургията, ние трябва да говорим, че “Христос е сред нас” и да се съединяваме чрез причащението единствено защото те са официално наречени йерарси и Авраамови чеда? Това обаче прилича на ритуално самоизтезание!

С кого пребъдвате в единение: с Мелетий Метаксакис (от мъртвите), или (от живите) със сегашния Александрийски патриарх, който още в първото си йераршеско послание обяви себе си за “продължител на неговия (на Мелетий) църковен курс”? Да, заедно с тях вие водите народа към пълно вероизповедно безразличие! Какви пожари гасите тогава и на чий кораб? Как и кого искате да вразумите? Та нали вие казвате сега за икуменистите: “целта на участието в икуменическите събрание е обръщането към Православие на иноверците чрез нашето ‘благодатно присъствие’ там”! Да, разбира се — това и единствено това е истината! Затова там (вашият представители) и се молят, и свещенодействуват, и подписват, и вършат предателства. Но защо тогава е трябвало на апостолите да проповядват и умират за тази никому не нужна проповед, ако можеше езичниците да бъдат обръщани към вярата чрез участие в техните ритуали и мистерии? Защо мъчениците и изповедниците се отказваха да вършат дела, които се оказва, че са само “мъдър начин” да бъдат те уловени в евангелските мрежи? О, какво вековно заблуждение! Защо тогава и самите вие не отидете там и заедно със своите архиереи не обръщате езичниците и останалите в християнство?!

Но може би е по-добре да си спомним това — Православната Църква ни учи не да встъпваме в единство с еретиците и отстъпниците³, а да ги вразумяваме по всички възможни начини и най-вече чрез собствената си непоколебимост и неотстъпчивост в най-важното —

³ Вж. 2 Кор. 6:14-18; Тит. 3:10-11; 1 Кор. 10:27-29; също Лука 12:45-47. — Бел. прев.

във вярата? А ако те не обърнат внимание на предупрежденията ни и продължат да грешат против вярата, тогава — и то за тяхно добро — трябва да се отделим от тях и чрез това, сякаш отстрани, да им покажем пътя на истинското покаяние и богопознание.

В каква ограда — както се изразявате — сте вие? Кажете направо, че за вас Църква се нарича единствено “вселенското” съобщество на т. нар. “официални църкви”, без да се включва (в това понятие) свидетелството на истината и вярата. Кажете, както и вашите архиереи говорят, че в “поместните църкви” има благодат единствено защото те “исторически” принадлежат на това съобщество! Тогава за нас по човешки всичко би станало разбираемо. Та нали и фарисеите винаги са казвали същото: че те са поклонници на истинския Бог и другояче не може да бъде, след като са потомци на Авраама. Кажете без заобикалки, пред Бога, че за да е в Църквата човек, не е нужно да се държи о Православието, а просто трябва да се именува член на “еди коя си автокефална църква” и толкоз. Фарисеите украсявали гробниците на убитите от бащите им пророци и праведници; по същия начин и вие сега заедно с вашите архиереи украсявате надгробните паметници на гонените и убити новомъченици! И казвате: “да бяхме в дните на нашите бащи, не щяхме да станем техни съучастници в проливане кръвта на пророците; с това сами против себе си свидетелствувате, че сте синове на ония, които са избили пророците” (Мат. 23:30-32). Фарисеите строили гробници на пророците, които техните бащи били избили. Вие също днес строите гробници на мъчениците, които били изстребвани чрез предателства, доноси, мълчание и хули от страна на църковните колаборационисти и обновленци в Съветския съюз и обновленците-новостилци в Гърция. Вие сте преки и достойни потомци на вашите архиереи-предтечи; вие дори не желаете да помислите за изкупването на тая страшна вина и заедно с тях все по-дълбоко закопавате правдата, която в края на краищата ще се открие пред лицето на всички. Новомъчениците и изповедниците, които не се поддадоха на отстъплението в Църквата, пророчествуваха за гибелните последици на тези нововъведения. Ето, пред очите ни техните пророчества се изпълниха: в поместните църкви се загнезди най-пагубната ерес — икуменизъм⁴, изчадие на нововъведенията от 1920-те и последното състояние стана по-лошо от първото⁴.

Е, фарисеи-праведници, изберете по-едри камъни, за да изстребите добре християните, които не желаят да имат взаимоотношения с вероотстъпниците, въоръжавайте се с всевъзможна лъжемъдрост против християните, които не искат да изменят на Божиите заповеди и да бъдат съучастници на такава измяна! Повече камъни събирайте! “Допълнете, прочее, и вие мярата на бащите си!”⁵... И не забравяйте, фарисеи-лицемери, по време на молитвата си да благодарите на Бога затуй, че не сте като “критикуваните” от вас йерарси.

Ще мине време — години и десетилетия — и какво ще остане от вашите съчинения? Ще остане това, че оправдавайки неизвинимото вероотстъпничество, заради лъжовен църковен мир и единство вие сте предали своята вяра, а християните, които са казвали истината, сте унижавали и избивали чрез “отбраните си писания”. Единствено и само правдата завинаги ще остане неизменна, а тя е: без Истината Църквата не съществува.

С какво ще се оправдаете ви, монаси, пред монасите Максим Изповедник и Теодор Студит, кога отминете във вечността? С това, че вие оправдавахте вероотстъпниците и бяхте техни съобщници и че призовавахте народа да избие с камъни “разколниците”, за да се запази мнимото църковно единство, без да пазите самите основи на православната вяра? Мигар не е тъй? Добре помислете каква вяра лежи в основата на вашето църковно единство и “в единомислие” с кого изповядвате Господа?

Какво ще кажете вие, архимандрити, пред православните йерарси Григорий Палама и Марк Ефески, кога се преселите във вечността? От кого получавате благословение за вашите свещенодействия? От люде, подобни на ония, от които тези светители през целия си живот са се отвръщали, отбягвали и от които са били гонени? Обединители без Истината и без Бога? За какво “неправилно разположение на сърцето” и за какво “друго равнище” говорите вие, монаси? Погледнете в себе си! Нима сте уверени, че във всичко “разположенията на

⁴ Сrv. Мат. 12:45. — Бел. прев.

⁵ Мат. 23:32. — Бел. прев.

сърцето” ви са правилни? Та нали “от препълнено сърце говорят устата”⁶? От вашите съчинения се вижда “разположението на сърцето” ви. Мислите ли, че всичко в тях е безукорно и правилно? Ако ли не, защо не се страхувате от Бога?

Монаси, воини Христови! Не предавайте своя Военачалник! Не влизайте в общение с изменниците на вашия Глава! Не участвайте в заговори заедно с изплашените пред битката войници! Не се оглеждайте и не се обръщайте в бяг, изоставяйки своя Владика! Достойна е за преклонение смъртта в битката за името Христово, позорен е животът във вражески плен!

13/26 ноември 1997 г.

Свети Иоан Златоуст

⁶ Мат. 12:34.— Бел. прев.